

Una coproducció de

la dependent

Una de 4 formatges

de Pasqual Alapont

FITXA ARTÍSTICA

INTÈRPRETS

Joan Gadea

Pep Sellés

Pepa Miralles

Àlex Cantó

DIRECCIÓ

Gemma Miralles

VESTUARI

Joan Miquel Reig

ESPAI ESCÈNIC

Assad Kassab

IL·LUMINACIÓ I DIRECCIÓ TÈCNICA

Víctor Antón

FOTOGRAFIA

Jordi Pla

MUSICA I BANDA SONORA

Panchi Vivó

IMATGE GRÀFICA

Assa Kassab

Amb la participació de

i la col·laboració de

Una coproducció de

la dependent

Una de 4 formatges

de Pasqual Alapont

FITXA TÈCNICA

REALITZACIÓ ESCENOGRÀFICA

Deblanc projectes escènics

REALITZACIÓ VESTUARI

Joan Miquel Reig

VÍDEO

VISUAL produccions,sl.

GRÀFIQUES

Alfagràfic,S.A.

ASSESSORÍA / GESTORIA

Assessoria Lex,s.l.

TRANSPORT

Transjoma.s.a

MATERIAL TÈCNIC

Same,s.l.

AJUDANT DE PRODUCCIÓ

Ferran García

COMUNICACIÓ

Míriam Espinós

PRODUCCIÓ EXECUTIVA

Joanfra Rozalén

Mercedes Guzmán

Amb la participació de

i la col·laboració de

Una coproducció de

la dependent

Una de 4 formatges

de Pasqual Alapont

Teatres
DE LA GENERALITAT VALENCIANA

PRESENTACIÓ DEL TEXT

Poseu en una pizzeria quatre personatges, la Pili, el Pepperoni, el Giulio i el Ramon, els millors formatgets de cada casa, i deixeu-los macerar. Quan hagen agafat aquell punt boig, canalla i estrafolari que tots portem en l'interior, lleveu-les les carassetes i els prejudicis, mescleu-los ben mesclats i poseu-los durant una hora dalt d'un escenari, amb una temperatura roent, fins que les seues manies i misèries afloren i acaben totalment despullats. Aboqueu un pessic de tendresa i un rajolí d'humor i serviu l'espectacle ben calent, que la comèdia ja està servida, la història del Rigoletto, la pizzeria més tronada i divertida de la gastronomia teatral mediterrània. Que tingueu molt bona cuina! I estómac!

Pasqual Alapont

PROPOSTA DEL TREBALL

El treball de l'espectacle **Una de quatre formatges** busca l'exploració i la síntesi de dos tradicions dramàtiques ben nostrades i que han donat fruits rellevants en la història del teatre: d'una banda allò que es podria etiquetar grosso modo com la comèdia mediterrània, que beu en el teatre grec i romà els primers acudits àcids, i que amb tints molt diversos s'escampa fins als nostres dies, des de Filippo o Fo a Escalante i Jardiel Poncela; de l'altra la línia de l'absurd, que poa en l'existencialisme dels nostres avis i besavis l'arrel del seu discurs irònic, que abasta des de Ionesco fins a la transgressora i ultimíssima proposta de Rodrigo García. Són dos paràmetres, dos prismes, dos perspectives riques i àmplies, amb bona cosa d'interseccions no cal dir, des d'on proposar el nostre discurs, a partir dels quals investigar una forma pròpia i alhora ancorada en la tradició.

Més enllà del marc escenogràfic que ens evoca (una pizzeria), el títol d'**Una de quatre formatges** conté una càrrega simbòlica volguda, d'una banda al·ludeix a la diversitat d'interessos i al caràcter diferent dels quatre protagonistes, i de l'altra a la constatació que tots quatre no existeixen si no és per la univocitat que representen en conjunt.

L'espai escènic de l'obra no vol subratllar els elements iconogràfics que representen un restaurant modern, no pretén ser un espai realista, té més a veure amb

Amb la participació de

TEATRE AUDITORI
TAMA
MUNICIPAL D'ALDAIA

AJUNTAMENT DE GANDIA
TEATRE SERRANO

CASA DE LA CULTURA
TAVERNES DE LA VALLDIGNA

Centre Cultural d'Almussafes

CENTRE
CULTURAL
D'ALCOI

FUNDACIÓ MUNICIPAL
DE CULTURA I ESPORTS
PUÇOL

AJUNTAMENT D'OLIVA

i la col·laboració de

SALA *l'HORTA*

Una coproducció de

la dependent

Una de 4 formatges

de Pasqual Alapont

Teatres
DE LA GENERALITAT VALENCIANA

la cabina dels embolics dels germans Marx, on l'imprevist és l'única regla prevista, o amb la màquina antihumana dels Temps moderns de Chaplin, on la relació de l'home amb els elements és grotesca i posa en relleu la relació ambigua dels humans amb les seues creacions, el perill d'esdevenir-ne un esclau. Ens agrada pensar que els personatges que habiten aquesta pizzeria tronada, posats en situacions límits, tenen un correlatiu en els pobladors dels abrics rupestres d'antany, hem explicat això en un altre epígraf. L'assimilació ens sembla pertinent perquè hem volgut subratllar i explorar els comportaments tribals, perquè aquests es repeteixen en les múltiples i complexes relacions de les nostres societats modernes.

Una de quatre formatges no és la història d'uns éssers marginats, extravagants a la nostra societat (ben bé podríem ser qualsevol de nosaltres), però en forçar les seues contradiccions i conflictes, en anar a l'arrel emocional que els sustenta, sí que representen els límits, molt sovint tènues, que separen el que es considera socialment ben admès i el que traspassa el llindar de la grolleria o, fins i tot, de la bogeria. Bàsicament, la història explica les misèries d'uns personatges que a l'últim, davant les adversitats a què s'han d'enfrontar individualment (hipoteques abusives, relacions sexuals equívokes, crisis de valors, lluita pel poder), trampes molt sovint absurdes que ens autoimposem de grat els humans, descobreixen els seus vincles i la força que això els atorga davant dels altres. Des d'aquest punt de vista, està clar que no hem descobert res de nou: l'argument s'ha contat moltes vegades i, amb formats ben diferents, el podem trobar a la Bíblia, en rondalles populars o en altres manifestacions artístiques al llarg dels temps. És evident que això informa de la vigència del misstage, perquè, en definitiva, l'art no és sinó la traducció de les pors humanes, per això la història de l'art és també l'explicitació de les nostres emocions més primàries.

Amb la participació de

TEATRE AUDITORI
TAMA
MUNICIPAL D'ALDAIA

AJUNTAMENT DE GANDIA
TEATRE SERRANO

CASA DE LA CULTURA
TAVERNES DE LA VALLDIGNA

Centre Cultural d'Almussafes

CENTRE
CULTURAL
D'ALCOI

FUNDACIÓ MUNICIPAL
DE CULTURA I ESPORTS
PUÇOL

AJUNTAMENT D'OLIVA

SALA *l'HORTA*

i la col·laboració de

PRESENTACIÓ DE L'ESPECTACLE

Pili i Pepperoni treballen en la pizzeria Rigoletto regentada per Giulio, un home alcoholitzat que va renunciar al bell canto per continuar en el negoci del seu pare. S'incorpora un jove a la pizzeria, Ramon, que ha estudiat a l'escola d'hosteleria, s'acaba de comprar un pis i té projectes de vida. Això contrasta amb la idea de futur que tenen Pili i Pepperoni. Ella que es veu atrapada en una vida mediocre i admira Ramon, mentre que Pepperoni critica tot el que busca Ramon per entendre que és vendre's al sistema.

La pressió dels deutes de Giulio en forma de carta i la seua desesperació, un esdeveniment inesperat que canvia per complet la vida de Ramon, la barreja de sentiments entre Ramon i Pili i entre aquesta i Pepperoni i un tràgic esdeveniment desencadenen el principi d'una revolució. La revolució dels pizzeros.

Gemma Miralles

COMENTARI DE DIRECCIÓ

En l'obra **Una de quatre formatges** Pasqual Alapont, des de l'humor principalment, incideix en temes que ens afecten i que actuen en la nostra societat capitalista i de consum. Des d'un marc que ara s'ha posat tant de moda: la cuina d'un restaurant, hi circulen personatges que tenen un punt d'infelicitat, de fracàs. Són uns perdedors, sota els criteris generals de triomf que impera en el nostre col·lectiu, on els diners i l'estatus ocupen un lloc rellevant.

En els personatges d'**Una de quatre formatges** la por hi juga un paper important. En el cas de Pilar, segurament la poca confiança en sí mateixa fruit d'un entorn hostil, l'ha portada a viure una vida lluny dels seus vertaders somnis. Sense reaccionar, ha preferit fer-se la *burra* i no revelar-se. El pare de Giulio es va oposar a la vocació d'aquest com a cantant d'òpera. Va renunciar al bell canto i es va convertir en un alcohòlic. Pepperoni té por d'enfrontar-se als seus desigs més íntims, a la seua necessitat d'amor, i és per això que s'ha creat un pensament antisistema. És més fàcil parla dels altres que d'un mateix, és més fàcil tirar-li les culpes als altres que autoanalitzar-se. Ramon canvia al llarg de l'obra. Té por d'allunyar-se de tot el que no

Una coproducció de

la dependent

Una de 4 formatges

de Pasqual Alapont

signifiqui estabilitat. Al principi aposta per allò que el farà ser acceptat per la societat i que li assegurarà un futur benestant. Quan veu que això li falla haurà d'enfrontar-se a una nova vida. Els seus principis comencen a trontollar i a canviar.

He parlat principalment dels personatges perquè estan definits i construïts d'una manera magistral per Pasqual Alapont. Tenen la tipologia dels grans personatges de la història i de la tradició teatral i alhora estan dotats d'un llenguatge i d'un sentit de l'humor que els situa ben a prop nostre.

L'autor busca al final de l'obra una mena de corporativisme. Giulio, com una espècie de Jesucrist, ha pagat per tots, però ells ara hauran d'unir-se i crear una espècie de reducte, de cèl·lula combativa contra tot allò que els oprimeix i els fa mal. A casa no hi ha perill, amb el teu grup, amb la teua gent.

Ramon, Pili i Pepperoni esperaran pacients una revolució, la revolució dels pizzeros.

Amb la participació de

i la col·laboració de